

ganske ulønnet Tillidsmand, Borgmesteren faar vel efter den nugældende Ordning et Honorar, men et Honorar, der dog altid er fastsat saaledes, at man gaar ud fra, at det er en Bibeskæftigelse at være Borgmester, medens den paagældende har sit Hovederhverv i sin private Virksomhed. Det forekommer mig, at det er at gaa alt for langt, naar man af saadanne Folk vil forlange, at de skal udføre de borgerlige Ægteforeninger personlig paa den Maade, jeg nys nævnte. Og det er ganske uforment at give en saa begrænset Regel, thi i de store Kommuner har man jo juridisk uddannede Embedsmænd, som sidder paa Raadhuset hele Dagen, og hvis Embedsvirksomhed det er at være dér. Der kan ikke være Tvivl om, at man uden mindste Skade kunde overlade disse Embedsmænd at forrette den borgerlige Ægteforening. Forholdet er allerede nu saaledes, at disse Embedsmænd har Konstitution til at fungere for Borgmesteren, naar han ikke selv er til Stede. Jeg vil haabe, at jeg kan blive enig med den højtærede Minister om, at vi simpelt hen beholder denne Ordning, hvorved der ikke sker andet, end at vi i Realiteten faar Overensstemmelse mellem Købstæderne paa den ene Side og København og Landsognene paa den anden Side.

Der kunde endnu være en Række Spørgsmaal at omtale, men det, der staar tilbage, er efter min Mening af mere underordnet, ikke principiel Betydning, og jeg skal derfor gemme det til Forhandlingen i Udvalget; dér vil jeg ogsaa forbeholde mig at forhandle om Redaktionen af forskellige Bestemmelser. Det forekommer mig, at Udtrykkene hist og her er noget vage, ikke tilstrækkeligt præcise, og jeg haaber, vi ved Forhandling, naturligvis med kyndig og god Bistand af den højtærede Minister og dem, der igen hjælper ham, maa kunne faa indført nogen Forbedring paa dette Omraade. Af hvad jeg har sagt, vil de ærede Medlemmer have set, at jeg paa adskillige Punkter er særdeles glad for Lovforslaget, og at jeg paa andre Punkter nærer Betæneligheder. Men i det hele og store mener jeg dog, at Lovforslaget er et meget godt Grundlag for Forhandling, og jeg haaber, det i Udvalget skal lykkes at komme til Enighed med den højtærede Minister om en Affattelse, som i alt Fald den højtærede Minister og Flertallet i denne Sal kan være tilfredse med.

Marie Hjelmer: Jeg skal begynde med at udtrykke min Beklagelse over den lemlestede Tilstand, hvori det her foreliggende

Lovforslag præsenterer sig for os i Sammenligning med det af Folketinget for halvandet Aar siden vedtagne. En Ægteskabslov kan man neppe kalde det, eftersom det aldeles ikke beskæftiger sig med selve Ægteskabet, men kun med dets Indgaaelse og Opløsning. Der er mange Kvinder, der med Længsel venter paa nye og mere retfærdige Bestemmelser om Ægteskabets Retsvirkninger, og paa deres Vegne vil jeg her gerne indtrængende anmode den højtærede Minister om snart at fremsætte et saadant Lovforslag. Det er selvfølgelig med stor Glæde, jeg hilser Bestemmelsen i Lovforslaget om Umyndighed og Værgemaal om, at Forældremyndigheden i alle Tilfælde skal være den samme for Faderen og Moderen. Der er her ikke nogen Indskrænkning for Moderens Vedkommende. Denne Sag behandles jo under det næste Punkt paa Dagsordenen, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa den her; jeg skal kun bemærke, at selv om vi altsaa ved denne Bestemmelse opnaar at faa Moderen rykket ud af hendes Umyndighedstilstand i Forhold til Børnene, kan vi dog ikke lade os nøje dermed. Men tilbage staar det i det praktiske Liv fuldt saa vigtige: at faa Hustruen rykket ud af hendes Umyndighedstilstand, økonomisk set, i Forhold til Manden. Dette Forhold beder vi om snart at faa ordnet og faa det ordnet i Overensstemmelse med Ægteskabets sande Idé, som er Fællesskab. Man kan aldeles ikke tale om Ægteskabets sande Idé ved de nugældende retlige Forhold, der giver den ene Part Eneraadighed over Fællesbo og Fællesformue.

Efter denne Indledning skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det Lovforslag, vi her har liggende for os. Den første Afvigelse fra det i Fjor i Folketinget vedtagne Lovforslag om Ægteskabs Indgaaelse finder jeg i Udeladelsen af Bestemmelsen om visse ugifte Mødres Ret til at føre deres Barns Faders Familienavn, hvilket ganske svarer til, at Regeringen heller ikke har villet give Barnet Ret til Faderens Navn og til Arv efter ham. Denne Udeladelse ser jeg med stor Beklagelse. Jeg var meget glad over, at Folketinget indsatte denne Bestemmelse, som vilde forbedre Retsforholdet for nogle udenfor Ægteskab fødte Børn. Desværre ikke nær nok, thi Forslaget var i sig selv meget moderat, det angik kun Børn, hvis Forældre havde været forlovede, saaledes at Forholdet havde haft en solidere og varigere Karakter end saa mange andre Forbindelser, der ogsaa har Børn til Følge. Naar nu den